

Κύριε ο Θεός ημών, ο ενδοξαζόμενος εν βουλή αγίων, ο μέγας και φοβερός υπάρχων επι πάντας τους περικύκλω αυτού, ευλόγησον τους δούλους σου τους Ο και Ο, χαρισαι αυτοίς την γνώσιν του αγίου σου Πνεύματος· οδήγησον αυτούς εν τώ φόβω σου τω αγίω, ευφρανον αυτούς, ινα γένωνται πνευματικοί αδελφοί υπέρ τους σαρκικούς· οτι σύ εί ο ευλογών και αγιάζων τους επι σοί πεπιοιθότας και σοί την δόξαν αναπέμπομεν τω Πατρί και τω Υίω και τω αγίω Πνεύματι, νύν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων. **Αμήν.**

Ανθηρόν ημίν και πολυπόθητον η της αγάπης ευωδία άγει ταις πατρικαίς αρχαίς τε θεμελιωμένη και προφητικαίς φωναίς οδηγουμένη και αποστολικαίς κηρύγμασιν ηγιασμένη, οτι πάντων των καλών τών επι της γης υπεράγει η αγάπη· Αβραάμ ο προπάτωρ ημών υπο την δρύν την Μαμβρή την αγάπην ετέλεσεν, και λαβών αρχήν της αγάπης επίστευσεν τω Θεώ και ελογίσθη αυτώ εις δικαιοσύνην και κληρονόμον κέκτηται της αγάπης τον πρωτότοκον Ισαάκ εν ευλογίαις· τον της πίστεως αραβώνα, τον της θυσίας θυμιατήν, τον του σωτήρος προμηνυτήν, τον της δικαιοσύνης διάδοχον, τον πατέρα πολλών εθνών και θεμέλιον της εκκλησίας·

Αυτός ούν, Δέσποτα Κύριε, δώρησαι και τοις δουλοις σου Ο και Ο την αγάπην και την ειρήνην των αγίων σου μαθητών, ήν εδωρήσω αυτοίς λέγων· ειρήνην την εμήν δίδωμι υμίν και ειρήνην την εμήν αφήμι υμίν.

Αύτη ούν η αγάπη τους αγίους αποστόλους διά της φιλαδελφίας συνήγαγεν εις τον εύδιον λιμένα της εκκλησίας. Η αγάπη τους αγίους σου μάρτυρας τους πόνους διά των άθλων την υπομονήν εδίδαξεν, ινα τον αμαράντινον στέφανον της αιωνίου δόξης κληρονομήσουσιν· η αγάπη τους προφήτας υπεδέξατο αγγελικήν

Seigneur, notre Dieu, qui es glorifié dans le conseil des saints, qui es grand et redoutable au-dessus de tout ce qui t'environne: bénis tes serviteurs **N** et **N**, donne-leur la connaissance de ton Saint-Esprit. Guide-les dans ta sainte crainte, réjouis-les, afin qu'ils s'affraient plus dans l'esprit que dans la chair; car c'est toi qui bénis et sanctifies ceux qui espèrent en toi et nous te rendons gloire, Père et Fils et Saint-Esprit, maintenant et toujours et dans tous les siècles des siècles. **Amen.**

Il nous est florissant et très désiré le parfum élégant de l'amour, fondé au temps des saints patriarches, et guidé par les voix des prophètes, et sanctifié par l'annonce des apôtres: car de toutes les belles choses sur terre, l'amour est le plus désirable. Abraham, notre aïeul, sous le chêne de Mamré parfit l'amour et, tirant son origine de l'amour, crut en Dieu et cela lui fit imputé à justice, et il obtint, comme héritier de l'amour, le premier-né, Isaac, dans la bénédiction, les arrhes de la foi, l'encens du sacrifice, l'annonceur du Sauveur, le successeur de la justice, le père de nombreux peuples, et le fondement de l'Église.

Toi-même, Maître Seigneur, accorde aussi à tes serviteurs **N** et **N** l'amour et la paix de tes saints disciples, que tu leur as accordés en disant: « Je vous donne ma paix, je vous laisse ma paix. »

C'est le même amour qui rassembla les saints apôtres dans l'affection fraternelle, dans le havre serein de l'Église. L'amour apprit à tes saints martyrs la résistance dans les peines du combat, afin qu'ils héritassent la couronne non fanée de la gloire éternelle. L'amour accomplit les prophètes dans la disposition du ministère

διακονίαν εκτελέσαι· η αγάπη του σωτήρος γέγονεν πρόδρομος εκτελούσα τὰς διακονίας πᾶσιν τοῖς ἀγίοις· η αγάπη τα τέκνα αὐτῆς τῷ Θεῷ θυσίαν παρέστησεν τοὺς τὴν φιλαδελφίαν ἀγαπήσαντας καὶ τὴν φιλοξενίαν τῶν πενήτων τὴν πρὸς τὸν Θεὸν ποιήσαντας, ἣν παραλαμβάνουσιν παρὰ Χριστοῦ μυριονταπλάσιον· ἡμεῖς δὲ διὰ τῆς ἀγάπης δοξάζομεν τὸν Θεὸν καὶ πατέρα τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, τὸν συγκαλεσάμενον ἡμᾶς ἐκ τόπων διαφόρων ελθεῖν καὶ θεάσασθαι τὸν τῆς ἀγάπης θησαυρὸν, ὃν πάντες οἱ ἅγιοι ποθήσαντες στέφανον ἀμαράντινον πλέξαντες ἄξια τῷ Θεῷ προσεκόμισαν δῶρα· ταύτην τὴν ἀγάπην ποθήσας Ἄβελ τὸ πρωτότοκον ἀρνίων τῷ Θεῷ προσεκόμισεν· ταύτην τὴν ἀγάπην ποθήσας Ἐνώχ ὁ γραμματεὺς τῆς δικαιοσύνης εὐηπέστησεν τῷ Θεῷ· ἡ ἀγάπη τὸν Ἀβραάμ ἐπιστάσασατο, ἵνα τοῖς ἀγγέλοις δοχὴν ετοιμάσῃ· ἡ ἀγάπη τὸν Λωτ ἐκ Σωδὸμων ἔσωσεν, ταύτην τὴν ἀγάπην ποθήσας Ἀβραάμ τὸν μονογενῆ αὐτοῦ υἱὸν τῷ Θεῷ θυσίαν προσεκόμισεν· ταύτην τὴν ἀγάπην ποθήσας Ἰακώβ ὁ σοφώτατος τὴν εὐλογίαν τοῦ Ἡσαὺ ἐκληρονόμησεν· ἡ ἀγάπη τὸν Δανιήλ ἐκ στομάτων λεόντων ἐρρύσατο· ἡ ἀγάπη τὸν Ἡλίαν ἐν ἄρματι πυρίνῳ εἰς οὐρανοὺς ἀναληφῆναι ἐποίησεν· ἡ ἀγάπη τὸν Ἐλισσαῖον ἐν τῷ ὄρει διέσωσεν. Ταύτην τὴν ἀγάπην ποθήσαντες οἱ ἅγιοι τρεῖς παῖδες ἐν τῇ καμίνῳ τοῦ πυρός ἀπεδύσαντο καὶ ὕμνον εὐωδίας τῷ Θεῷ προσεκόμισαν καὶ πάντες σε γινώσκομεν διὰ τῆς ἀγάπης τὸν ἐπὶ πάντων Θεόν· οἱ δούλοι τὸν δεσπότην, οἱ θητοὶ τὸν ἀθάνατον, οἱ πρόσκαιροι τὸν αἰώνιον, οἱ ἐπίγειοι τὸν ἐπουράνιον·

Οὐκ ἐπιτάσσομεν, ἀλλὰ παρακαλοῦμεν· αὐτῷ δεόμεθα καὶ δεομένων ἡμῶν ἐπάκουσον.

Σὺ γὰρ εἶπας, Δέσποτα· αἰτεῖτε καὶ δοθήσεται ὑμῖν· ζητεῖτε καὶ εὐρήσετε· κρούετε καὶ ἀνοιγήσεται ὑμῖν. Πᾶς γὰρ ὁ αἰτῶν λαμβάνει καὶ ζητῶν εὐρίσκει καὶ τῷ κρούουτι ἀνοιγῆσεται.

Ἡμεῖς οὖν, Δέσποτα φιλόφιλῳ, μεμνημένοι τῶν ἀγίων σου ἐντολῶν τῆς

angélique, l'amour devint le précurseur du Sauveur, en rendant tous les services aux saints; l'amour offrit à Dieu en sacrifice ses enfants qui aiment l'affection fraternelle, qui pour Dieu exercent l'hospitalité envers les pauvres, qu'ils reçoivent en retour au milluple du Christ. Et nous, c'est par amour que nous glorifions Dieu, le Père de notre Seigneur Jésus Christ, qui nous a convoqués de différents endroits, afin que nous vînmes et vîmes le trésor de l'amour, que tous les saints désirèrent comme une couronne non fanée et qu'ils offrissent à Dieu comme une offrande digne. Languissant après cet amour, Abel apporta à Dieu le premier-né de ses agneaux; languissant après cet amour, le scribe Énoch plut à Dieu dans la justice. L'amour affermit Abraham dans la foi, afin qu'il préparât un accueil aux anges; l'amour sauva Lot des mains des habitants de Sodome. Languissant après cet amour, Abraham offrit en sacrifice son fils seul-engendré. Languissant après ce même amour, le très sage Jacob hérita la bénédiction d'Ésaü. L'amour arracha Daniel à la griffe des lions, l'amour donna à Élie d'être enlevé au ciel dans un char de feu, l'amour sauva Élisée sur la montagne. Languissant après cet amour, les trois jeunes gens furent sauvés du feu dans la fournaise et offrèrent à Dieu une hymne de bonne odeur. Et nous tous, c'est par amour que nous arrivâmes à te connaître, toi, le Dieu de toute chose: les serviteurs le maître, les mortels l'immortel, les temporels l'éternel, les terrestres le céleste.

Νous ne te demandons, mais nous te supplions, et nous t'en prions: exauce aussi nos prières.

Τu as dit, Maître: « Demandez et vous recevrez; cherchez et vous trouverez; frappez et l'on vous ouvrira: car quiconque demande, reçoit, et celui qui cherche, trouve, et pour celui qui frappe, la porte s'ouvrira. »

Εt nous, Maître ami des hommes, faisant mémoire des saints commandements de ton

φοβεράς και ενδόξου σου διαθήκης, κρούομεν επί γης, άνοιξου ημίν εν ουρανοίς·

Δος ημίν μέρος μετά πάντων των αγίων σου αγγέλων πίστεως και αγάπης κατάστησον εφ' ημάς τοιούτον ημίν άγγελον τον του Αβραάμ οδηγόν, τον του Ισαάκ στρατηγον, τον του Ιακώβ συνοδοιπόρον, τον του Λαζάρου εξυπνιστήν, τον εισελθόντα εις τον οίκον Ζακχαίου του αρχιτελώνου και ειπόντι αυτώ· σήμερα σωτηρία τω οίκω τούτω εγένετο. Όπου γαρ αγάπη γίνεται, εχθρός ου καταπονεί, δαίμων ου κυριεύει, αμαρτία ου γίνεται, τρία γαρ εισίν ταύτα· πίστις, ελπίς, μείζων δε πάντων αγάπη.

Θαυμαστή και πολυπόθητος η της αγάπης ευωδία· επί γής σπείρει τον σίτον της ευσεβείας και εν ουρανοίς συλλέγει της δικαιοσύνης τα δράγματα· εσκόρπισεν, έδωκεν τοις πένησιν· η δικαιοσύνη αυτού μένει εις τον αιώνα του αιώνος· και ημείς διά της αγάπης παρακαλούμεν την σην φιλανθρωπίαν· κλίνον το ους σου το άγιον εις την δέησιν ημών δεομένων σου· ότι συ ει ο χορηγός των αγαθών και σωτήρ των ψυχών ημών και σοι την δόξαν αναπέμπομεν τω Πατρί και τω Υιώ και τω αγίω Πνεύματι, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων.
Αμήν.

alliance redoutable, nous frappons sur terre: ouvre-nous aux cieux.

Donne-nous notre part de foi et amour avec tous tes saints anges; envoie-nous, pour nous, cet ange, le guide d'Abraham, le stratège d'Isaac, le compagnon de voyage de Jacob, le réveilleur de Lazare, qui est entré dans la maison de Zachée le publicain et lui dit: « Aujourd'hui le salut est arrivé pour cette maison. » Car là où il y a l'amour, l'ennemi ne harcèle pas, les démons ne dominant pas, le péché n'y est pas. Car il reste ces trois choses: la foi, l'espérance et – la plus grande de toutes – l'amour.

Il est merveilleux et très désiré le parfum de l'amour. Sur terre il sème des semences de piété, et au ciel il récolte des gerbes de justice. « Il a fait des largesses, il a donné aux indigents; sa justice subsiste à jamais. » Quant à nous, qui dans la charité implorons ton amour pour les hommes, penche ton oreille vers la prière que nous t'adressons. Car tu es le dispensateur de tout bien et le Sauveur de nos âmes, et nous te rendons gloire, Père et Fils et Saint-Esprit, maintenant et toujours et dans les siècles des siècles. **Amen.**

ΑΝΑΛΕΚΤΑ ΒΛΑΤΑΔΩΝ

36

GAETANO PASSARELLI

L'EUCOLOGIO
CRYPTENSE Γ. β. VII

(sec. X)

ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΟΝ ΙΔΡΥΜΑ ΠΑΤΕΡΙΚΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
1982

f. 86^v

όντας καταλλάξαντα τῷ Πατρί· // δεόμεθα και ἐπὶ τοῦ παρόντος, Δέσποτα, λύσον τοῖς δούλοις σου πᾶσαν ἔχθραν και ἐριστικὴν φιλονεικίαν και χάρισαι αὐτοῖς τὴν σὴν εἰρήνην, τὴν σὴν ἀγάπην, τὸ σὸν ἔλεος πρεσβείαις τῆς τεκούσης σε, νῦν και ἀεὶ και εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

204. *Εὐχή ἄλλη ἐπὶ ἐχθραινόντων ἀλλήλοις·*

Εὐχαριστοῦμέν σοι, Δέσποτα φιλόνηρωπε, τῷ βασιλεῖ τῶν αἰώνων και δοτῆρι τῶν ἀγαθῶν, τῷ κατελθόντι¹ τῆς ἔχθρας τὸ μεσότειχον, και εἰρήνην βραβεύσαντι τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων, τῷ και νῦν εἰρήνην δωρησαμένῳ τῷ δεῖνι και τῷ δεῖνι² τοῖς δούλοις σου· αὐτός, Δέσποτα φιλόνηρωπε, βεβαίωσον τὴν γενναμένην εἰρήνην, ρίψωσον ἐν αὐτοῖς τὸν σὸν φόβον και τὴν πρὸς ἀλλήλους ἀγάπην και πόθον, σβέσον πᾶσαν ἔχθραν³ και ἐριθείαν, περίελε πάντα τὰ τῆς διχοστασίας σκάνδαλα, ὅτι σὺ εἶ εἰρήνη ἡμῶν και καταφυγή, ἐπὶ σοὶ πεποιθήμεν // και ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶ[δαμεν], τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν⁴, και προσκυνοῦμεν Πατέρα και Υἱὸν και ἅγιον Πνεῦμα, νῦν και ἀεὶ και εἰς τοὺς [αἰῶνας].

f. 87

10

1. κατελόντι cod.; 2. τόνδινι cod.; 3. in marg. ext.; 4. Is. 26, 13.

+ cfr. GOAR, 705-6.

205. *Εὐχή ἀπὸ ἐχθρας εἰς ἀγάπην συνιόντων·*

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τῆς ἀγάπης τελειωτῆς και τῆς εἰρήνης χορηγὸς και τῆς ὁμονοίας σωτῆρ, χάρισαι ἡμῖν τὴν σὴν ἀγάπην, τὸ πλήρωμα τοῦ νόμου και προφητῶν και ἀποστόλων· δὸς ἡμῖν τὸ αὐτὸ φρονεῖν κατὰ Χριστὸν
5 Ἰησοῦν τὸν μονογενῆ σου Υἱὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, και καταξίωσον ἡμᾶς προσλαμβάνεσθαι ἀλλήλους ἐν ἀγάπῃ καθὼς και αὐτὸς ὁ μονογενῆς σου Υἱὸς προσελάβετο πρὸς ἡμᾶς, και δώρησαι ἡμῖν μετ' εὐνοίας δουλεύειν ἀλλήλοις και ἀποπληροῦν τὸν νόμον τοῦ Χριστοῦ σου μετὰ πάσης προθυμίας· ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ δόξα και τὸ κράτος τοῦ Πατρὸς και τοῦ Υἱοῦ και τοῦ ἀγίου Πνεύματος.

+ cfr. GOAR, 706.

206. *Εὐχή ἐπὶ ἀδελφοποίησιν·*

Δέσποτα, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ποιήσας τὸν ἄνθρωπον

E 87^r

κατ' εικόνα σὴν καὶ ὁμοίωσιν, καὶ δοὺς αὐτῷ ἐξουσίαν
 πάσης σαρκὸς αἰδίου¹. // ὁ καὶ νῦν εὐδοκήσας τοὺς ἀγίους
 σου ἀποστόλους Φίλιππον² καὶ Βαρθολομαῖον² ἀδελφούς
 5 γενέσθαι οὐ δεσμουμένους φύσει, ἀλλὰ Πνεύματος ἁγίου
 κοινωνία καὶ πίστεως τρόπῳ· ὁ καὶ τοὺς ἀγίους σου
 μάρτυρας Σέργιον καὶ Βάκχον ἀδελφούς γενέσθαι ἀξιώσας,
 εὐλόγησον τοὺς δούλους σου τὸν Δ καὶ τὸν Δ, οὐ
 δεσμουμένους φύσει, ἀλλὰ ἀγαπᾶν ἀλλήλους, ἀμισήτους
 10 καὶ ἀσκανδαλίστους εἶναι πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς
 αὐτῶν, πρεσβείαις τῆς ἁγίας Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
 Μαρίας· ὅτι πρέπει σοὶ πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις.

1. sic; 2. Φίλιππος, Βαρθολομαῖος, cod., super lineam -ν, -ν.
 + cfr. GOAR, 708; ER, 484; STRITTMATTER, n°238; JACOB, n°191.

207. Εὐχὴ ἄλλη τῆς ἀδελ[φο]ποιήσιας·

E 88

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐνδοξαζόμενος ἐν βουλήῳ ἁγίων, ὁ
 μέγας καὶ φοβερὸς ὑπάρχων ἐπὶ πάντας τοὺς περικύκλω
 αὐτοῦ¹, εὐλόγησον τοὺς δούλους σου τοὺς Δ, χάρισαι αὐ-
 τοῖς τὴν γνῶσιν τοῦ ἁγίου σου Πνεύματος· ὁδήγησον αὐ-
 5 τοὺς ἐν τῷ φόβῳ σου // τῷ ἁγίῳ, εὐφρανον αὐτούς, ἵνα
 γένωνται πνευματικοὶ ἀδελφοὶ ὑπὲρ τοὺς σαρκικούς· ὅτι σὺ
 εἶ ὁ εὐλογῶν καὶ ἀγιαζῶν τοὺς ἐπὶ σοὶ πεποιθότας καὶ σοὶ
 τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν.

1. Ps. 88,8.

208. Εὐχὴ ἄλλη εἰς ἀδελφοποιήσιαν·

Ἄνθηρόν ἡμῖν καὶ πολυπόθητον ἡ τῆς ἀγάπης εὐωδία ἄγει
 ταῖς¹ πατριαῖς ἀρχαῖς τε θεμελιωμένη καὶ προφητικαῖς
 φωναῖς ὁδηγουμένη καὶ ἀποστολικοῖς¹ κηρύγμασιν ἡγια-
 σμένη, ὅτι πάντων τῶν καλῶν τῶν ἐπὶ τῆς γῆς ὑπεράγει ἡ
 5 ἀγάπη· Ἄβραάμ ὁ προπάτωρ ἡμῶν ὑπὸ τὴν δρῦν τὴν
 Μαμβρῆ τὴν ἀγάπην ἐτέλεσεν, καὶ λαβὼν ἀρχὴν τῆς
 ἀγάπης ἐπίστευσεν τῷ Θεῷ καὶ ἐλογίσθη αὐτῷ εἰς
 δικαιοσύνην καὶ κληρονόμον κέκτηται τῆς ἀγάπης τὸν
 πρωτότοκον Ἰσαὰκ ἐν εὐλογίαις· τὸν τῆς πίστεως ἀβ[ρ]α-
 10 βῶνα, τὸν τῆς θυσίας θυμιατὴν, τὸν τοῦ σωτῆρος προμηνυ-
 τήν, τὸν τῆς δικαιοσύνης διάδοχον, τὸν πατέρα πολλῶν //
 ἔθνῶν καὶ θεμέλιον τῆς ἐκκλησίας· αὐτὸς οὖν, Δέσποτα
 Κύριε, δώρησαι καὶ τοῖς δούλοις σου Δ καὶ Δ τὴν ἀγάπην

E 88^v

- καὶ τὴν εἰρήνην τῶν ἁγίων σου μαθητῶν, ἣν ἐδωρήσω
 15 αὐτοῖς λέγων· εἰρή[νην] τὴν ἐμὴν δίδωμι ὑμῖν καὶ εἰρήνην
 τὴν ἐμὴν ἀφήμι ὑμῖν². Αὕτη οὖν ἡ ἀγάπη τοὺς ἁγίους
 ἀποστόλους διὰ τῆς φιλαδελφίας συνήγαγεν εἰς τὸν εὐδιον
 λιμένα τῆς ἐκκλησίας. Ἡ ἀγάπη τοὺς ἁγίους σου μάρτυ-
 20 ρας τοὺς πόνους διὰ τῶν ἄθλων τὴν ὑπομονὴν ἐδίδαξεν, ἵνα
 τὸν ἀμαράντινον στέφανον τῆς αἰωνίου δόξης κληρονομή-
 σουσιν· ἡ ἀγάπη τοὺς προφήτας ὑπεδέξατο ἀγγελικὴν δια-
 κονίαν ἐκτελέσαι· ἡ ἀγάπη τοῦ σωτῆρος γέγονεν πρόδρο-
 25 μος ἐκτελοῦσα τὰς διακονίας πᾶσιν τοῖς ἁγίοις· ἡ ἀγάπη
 τὰ τέκνα αὐτῆς τῷ Θεῷ θυσίαν παρέστησεν // τοὺς τὴν
 φιλαδελφίαν ἀγαπήσαντας καὶ τὴν φιλοξενίαν τῶν πενήτων
 τὴν πρὸς τὸν Θεὸν ποιήσαντας, ἣν παραλαμβάνουσιν παρὰ
 Χριστοῦ μυ[ρι]ονταπλασίονα· ἡμεῖς δὲ διὰ τῆς ἀγάπης
 δοξάζομεν τὸν Θεὸν καὶ πατέρα τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ
 Χριστοῦ, τὸν συγκαλεσάμενον ἡμᾶς ἐκ τόπων διαφόρων
 30 ἐλθεῖν καὶ θεάσασθαι τὸν τῆς ἀγάπης θησαυρόν, ὃν πάντες
 οἱ ἅγιοι ποθήσαντες στέφανον ἀμαράντινον πλέξαντες ἄξια
 τῷ Θεῷ προσεκόμισαν δῶρα· ταύτην τὴν ἀγάπην ποθήσας
 Ἄβελ τὸ πρωτότοκον ἀρνίων τῷ Θεῷ προσεκόμισεν·
 35 ταύτην τὴν ἀγάπην ποθήσας Ἐνώχ ὁ γραμματεὺς τῆ
 δικαιοσύνης εὐηρέστησεν τῷ Θεῷ· ἡ ἀγάπη τὸν Ἀβραάμ
 ἐπιστάσασα, ἵνα τοῖς ἀγγέλοις δοχὴν ἐτοιμάσῃ· ἡ ἀγάπη
 τὸν Λῶτ ἐκ Σωδόμων ἔσωσεν, ταύτην τὴν ἀγάπην
 ποθήσας Ἀβραάμ τὸν μονογενῆ αὐτοῦ υἱὸν τῷ Θεῷ
 40 θυσίαν προσεκόμισεν // ταύτην τὴν ἀγάπην ποθήσας
 Ἰακώβ ὁ σοφώτατος τὴν εὐλογίαν τοῦ Ἡσαΐ ἐκληρονό-
 μησεν· ἡ ἀγάπη τὸν Δανιὴλ ἐκ στομάτων λεόντων ἐρρύσα-
 το· ἡ ἀγάπη τὸν Ἡλίαν ἐν ἄρματι πυρίνῳ εἰς οὐρανοὺς
 ἀναληφθῆναι ἐποίησεν· ἡ ἀγάπη τὸν Ἐλισσαῖον ἐν τῷ ὄρει
 45 διέσωσεν. Ταύτην τὴν ἀγάπην ποθήσαντες οἱ ἅγιοι τρεῖς
 παῖδες ἐν τῇ καμίνῳ τοῦ πυρὸς ἀπεδύσαντο καὶ ὕμνον
 εὐωδίας τῷ Θεῷ προσεκόμισαν καὶ πάντες σὲ γινώσκωμεν
 διὰ τῆς ἀγάπης τὸν ἐπὶ πάντων Θεόν· οἱ δοῦλοι τὸν
 δεσπότην, οἱ θνητοὶ τὸν ἀθάνατον, οἱ πρόσκαιροι τὸν
 αἰώνιον, οἱ ἐπίγειοι τὸν ἐπουράνιον· οὐκ ἐπιτάσσομεν,
 50 ἀλλὰ παρακαλοῦμεν³. αὐτῷ δεόμεθα καὶ δεομένων ἡμῶν
 ἐπάκουσον. Σὺ γὰρ εἶπας, Δέσποτα· αἰτεῖτε καὶ δοθήσεται
 ὑμῖν· ζητεῖτε καὶ εὐρήσειτε· κρούετε καὶ ἀνοι--//γήσεται

f. 89

f. 89^v

f. 90

ὑμῖν. Πᾶς γὰρ ὁ αἰτῶν λαμβάνει καὶ ζητῶν εὐρίσκει καὶ τῷ κρούοντι ἀνοιγήσεται⁴.

- 55 Ἐμεῖς οὖν, Δέσποτα φιλόνηρωπε, μεμνημένοι τῶν ἁγίων σου ἐντολῶν τῆς φοβεραῆς καὶ ἐνδόξου σου διαθήκης, κρούομεν ἐπὶ γῆς, ἀνοιξον ἡμῖν ἐν οὐρανοῖς· δὸς ἡμῖν μέρος μετὰ πάντων τῶν ἁγίων σου ἀγγέλων πίστεως καὶ ἀγάπης· κατὰστησον ἐφ' ἡμᾶς τοιοῦτον ἡμῖν ἄγγελον τὸν
- 60 τοῦ Ἀβραάμ ὁδηγόν, τὸν τοῦ Ἰσαὰκ στρατηγόν, τὸν τοῦ Ἰακώβ συνοδοιπόρον, τὸν τοῦ Λαζάρου ἐξυπνιστήν, τὸν εἰσελθόντα εἰς τὸν οἶκον Ζαχαρίου τοῦ ἀρχιτελώνου καὶ εἰπόντι αὐτῷ· σήμερον σωτηρία τῷ οἴκῳ τούτῳ ἐγένετο⁵. Ὅπου γὰρ ἀγάπη γίνεται, ἐχθρὸς οὐ καταπονεῖ, δαίμων οὐ κυριεύει, ἁμαρτία οὐ γίνεται, τρία γὰρ εἰσὶν ταῦτα· πίστις,
- 65 ἐλπίς, μείζων δὲ πάντων ἀγάπη⁶. // Θαυμαστὴ καὶ πολυπόθητος ἡ τῆς ἀγάπης εὐωδία· ἐπὶ γῆς σπείρει τὸν σῖτον τῆς εὐσεβείας καὶ ἐν οὐρανοῖς συλλέγει τῆς δικαιοσύνης τὰ δράγματα· ἐσκόρπισεν, ἔδωκεν τοῖς πένησιν· ἡ
- 70 δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα⁷ τοῦ αἰῶνος· καὶ ἡμεῖς διὰ τῆς ἀγάπης παρακαλοῦμεν τὴν σὴν φιλονηρωπῖαν· κλῖνον τὸ οὖς σου τὸ ἅγιον εἰς τὴν δέησιν ἡμῶν δεομένων σου· ὅτι σὺ εἶ ὁ χορηγὸς τῶν ἀγαθῶν καὶ σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Ὑῖῳ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι.

1. τοῦ cod.; ἀποστολικαῖς cod.; 2. Jo. 14, 27; 3. ἀλλὰ παρακαλοῦμεν rep. et del.; 4. Mt. 7, 7-8; 5. Lc. 19,9; 6. I Cor. 13,13; 7. 2Cor. 9,9; Ps. 112, 9.

209. Εὐχή ἐπὶ τῶν προπετῶς ὀμνούντων·

Ἄλλοι Θεὸς ὁ τῆς τοῦ ἀνθρώπου φύσεως τὸ εὐάλωτον καὶ ἀσθενές συγχώρησον· // σὺ γὰρ μόνος παράσχου. Ὅτι ἠὺλόγηταί σου τοῦ ἁγίου [Πνεύματος].

+ GOAR, 534 (1. Ὁ Θεὸς καὶ πατὴρ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ: ὁ Θεός; τῶν ἀνθρώπων; τοῦ ἀνθρώπου; 3. ἐννοιῶν ἡμῶν διαλογισμούς; διανοιῶν ἡμῶν λογισμούς; 4. ἡμῶν: ἡμῖν; 5. παριδεῖν καταξίωσον: πάριδε; 6. προσλήψει: πρὸς λήθην; γὰρ: γὰρ μόνος; δεόμεθά σου οὖν: διὸ θεόμεθά σου; 8-9. ἄβρητον om.; 9. ὄνομα: πανάγιον ὄνομα); ER, 334; EA, 169; STRITTMATTER, n°230.

210. Εὐχή ἐπὶ¹ τῶν ἐπιτιμίῳν, τῶν καὶ ἑαυτοὺς ὄρκῳ δεσμοῦντων·

Εὐσπλαγγνε ἀγαθὴ καὶ φιλόνηρωπε Κύριε, ὁ διὰ τοὺς σοὺς οἰκτιρισμοὺς ἐξαποστείλας τὸν μονογενῆ σου Ὑῖόν εἰς τὸν κόσμον, ἵνα διαβρῆξῃ τὸ καθ' ἡμῶν τῶν πλημμελημάτων